

С. І. Білокінь

Київський Свято-Флорівський Вознесенський жіночий монастир УПЦ МП

КИЇВСЬКИЙ СВЯТО-ФЛОРИВСЬКИЙ ВОЗНЕСЕНСЬКИЙ ЖІНОЧИЙ МОНАСТИР УПЦ МП – один з найдавніших жіночих монастирів Києва. Уперше обитель на честь св. Флора і Лавра згадано 1566 у грамоті польського короля Сигізмунда-Августа II, у якій повідомлено про те, що монастир передано в довічне володіння київському протопопу Я. Гулькевичу. 1632 І. Богуш-Гулькевич, ставши ченцем Києво-Печерської лаври, відмовився від своїх прав на володіння на користь ігумені Агафії (Гуменицької). 1712 обитель об'єднано з ліквідованим Київським Свято-Вознесенським жіночим монастирем (засновано в 17 ст.). 1722 закладено церкву, яку 1732 освячено на честь Вознесіння Господнього; 1740 споруджено дзвіницю, монастирське подвір'я обнесено муром. Будинок ігумені в 1759 перепрофільовано на трапезну. У 2-й пол. 18 ст. обитель стала визначним осередком гаптування. 1758 тут прийняла чернечий постриг під іменем Нектарії княгиня Н. Долгорукова. До секуляризації 1786 обителі належало 12 сіл і 8 хуторів.

Сучасний архітектурний ансамбль сформувався після пожежі 1811, зокрема 1844 зведено церкву Казанської Божої Матері, 1857 – Троїцький храм (знесено 1934). При монастирі засновано лікарню (1828) і церк.-парафіяльну школу (1870). На поч. 1900-х рр. в обителі нараховувалося 132 черниці і 674 послушниці. До 1920-х рр. тут знаходилася чудотворна Рудненська ікона Божої Матері. 1929 монастир закрито. У Казанській церкві розмістили цех протезного заводу.

Восени 1941 обитель відновлено. 1960 сюди переселилося 75 сестер закритого Введенського жіночого монастиря (нині [Київський Свято-Введенський чоловічий монастир](#)). У 1960-х рр. частину будівель відібрано, трапезну та Вознесенську церкву передано «Укрреставрації».

Серед святинь обителі – списки Казанської ікони Божої Матері з частками мощей св. Георгія Переможця та ікони Пресвятої Богородиці «Скоропослушниця», мощі преподобної Єлени

Києво-Флорівської, ікони з частками мощей святих Миколи Чудотворця і Феодосія Чернігівського, великомучениці Варвари, преподобного Іова Почаївського. Станом на 2013 у монастирі на чолі з ігуменею Антонією (Фількіною) перебувало 230 сестер.

Бібліографічний опис:

Київський Свято-Флорівський Вознесенський жіночий монастир УПЦ МП / С. І. Білокінь // Енциклопедія Сучасної України [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. – К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2013. – Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-6229>. – Останнє поновлення : 8 січ. 2024.

2001-2024 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).